

Divertimento kórusra és szólistára Bach János Sebestyénnel

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ **Kórus**

:csendesen oldódott ki a lidérces

szalag születésénél a legsötétebb

sárnak

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ **Szólista**

:holttestemmel tapogattam ki

a képzőművészetet csúnya

szokás a pusztulást hívni

a négy világtájjra és a

nagy sakál-rózsára melynek

önnön szűzi hajzata

nedves torkolata udvarol az ég fekete

szüretként

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

Kórus

:városszéli területek elveszett

rózsája szűzi hajzata

égő citromujjakkal

fésüli az illatokat

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ ***Szólista***

lábai a kába beszéd

sötétjében hasának síkján

vágtázó szívemnél gyorsabban

futnak minden összeránduló

izomrostjukkal térden a sóhaj

nem halottaskocsi a harmadik

napon felfújható párnák

nászágyára emelkedünk mert csak ő

egyedül tud emlékezni minden

napos halálomra alábukásomra

a bensőséges mennydörgés sötétjébe

arccal egyenesen de higgy nekem

és ne szűrd le mindenáron

az akarat tésztáját csak hogy

megértsd a zsoltáreneklő örvények

felfoghatatlan üvöltését

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ **Kórus**

:a jégfolyamba olvadó hegy

oldalak köszöntötték

a gázfelhőket

a jóakaratú metszőollók meg akartak

fulladni a margaréták között

a szálfenyő összezsugorodott

oly kicsire hogy elfért

egy elhervadt havasi rózsában

□□□□□□□□□□□□□□□□ **Szólista**

:bölcs leány harisnyáddal a pa

radicsomban a levesek erekek

futtatott lábaid közt derűs ujjaddal

a szibillai sötétségben sosem voltál

enyém bárányhimlősebben annál

amilyen voltál emelkedj égő

mirigyű sugárklastrom tér

den állnak majd apró forgatagok

fülemülék a pirospozsgás

erdőségekben nem tudom már kihez fordulhatnék

hogyan tudjam

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ **Kórus**

:a görgeteg megismerte

téli szégyentelenségét a

konyháknak

egy szövetbika

köszöntötte az arénát

a krizantémok üvege kibújt

a holtak ujja közül

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ **Szólista**

:mulattatott hogy a vaksötétben

kihalásztad verejtékemből a

trotilt? Elsők leszünk kik felfe

dezzük a létezés csúcsait vagy

utolsók kik magunkra húzzuk

a pirulák gumiszalagját a látszó

anyag a rejtett szőrszállal hiábavaló

drámai feszültségben kikeményítve a

büszke ragyogásban kioltotta a

cigarettaját a porszemcsés égben

mártír és szűz rőfögésem

a párnák közt beleegyezés volt a koituszba

miközöttünk bach sebestyén

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ **Kórus**

:halandzsaszemei arra kötelezték hogy

írjon a gondolatok teljes

távollétének ellenére is

□□□□□□□□□□□□□□□□□□ **Szólista**

:így ért véget számomra a plátói szerelem

így ért véget számomra tizenöt évesen

□□□□□□□□□□□□□□□□□□ **Kórus**

:sóhajtozva mint egy szőke

mozdony bach a holttest fölé hajolt

hogyan széthasítsa oroszlanos keménykalapját

□□□□□□□□□□□□□□□□□□ **Bach Sebestyén**

:holdnővér add nekem

halványlila vulvád hadd

legyen enyém a gyarmati

elefántiázisban elhalt vén alkésztisz

áttetsző álma

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□ **Kórus**

:fénylő szépiák csikorgatták

szarucsőreik a szerző

látóidegén

az élet mely táplálékra lelt

dühödt ereiben

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ **Bach Sebestyén**

:ujjaim rabló-pandúrt játszottak

cecilia mértékre készült

hajkoronájában

a tengernyi indulat miatt

mely virtuóz lángra gyújtott

akkor történt amikor szíve gyökerét

érintettem hogy előrántotta a tört és

megvillantotta azt életlen emlék

ezetem első fejezetében

Recitativi in rosso porpora, Campanotto, Udine, 1989

